

Den følgende sag var:

Anden behandling af forslag til lov om forlængelse af lov nr. 60 af 26. februar 1940 om frømskaffelse af indenlandske brændselsmaterialer med tillægslove.

(Første behandling findes i tidenden sp. 610).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Foss: Jeg forstod i går den højtærede ministers udtalelser således, at forlængelsen af loven om indenlandske brændselsmaterialer var nødvendig, fordi vi kan komme i den situation, at ministeren må påbyde produktion af dette brændsel. Såfremt dette sker, er følgen den, at regeringen må garantere producenterne, at brændslet bliver solgt, og ved at forlænge loven giver vi altså ministeren en bemyndigelse til at iværksætte en ubegrænset produktion, der kan medføre betydelige udgifter for forbrugerne eller eventuelt for staten. Jeg forstår, at vi er nødt til at gøre dette, men det ville berolige mit parti, hvis den højtærede minister kunne give os tilsagn om, at han ikke vil påbyde større produktion end højst nødvendigt, og han eventuelt kunne give os lidt oplysning om, hvor stor en produktion der forventes. Jeg har forstået af forelæggelsestalen, at man ikke tænker på at påbyde produktion af tørv, men at der kan være tale om at påbyde en produktion af brunkul. Som sagt, hvis vi kunne få lidt oplysning om, at denne produktion ikke forventes at blive over en vis størrelse, ville det lette os tiltrædelsen af dette lovforslag.

Landbrugsministeren (Bording): I anledning af det ærede medlem hr. Foss' forespørgsel skal jeg oplyse, at det ikke er meningen at påbyde nogen produktion af indenlandsk brændsel. Man vil fortsætte med tilbudet om den samme statsstøtte til produktionen af brunkul, som vi har haft i fjor, og navnlig vil staten overtage en garanti for omkostningerne ved oplagring, hvis producenterne ikke kan få brunkullene solgt, og altså deltage i tabet ved en sådan oplagring. Jeg har ført forhandling med brunkulsproducenterne, og de mener, at de med denne ga-

ranti vil producere godt et par millioner tons brunkul, ligesom de ønsker, at industrien og elektricitetsværkerne aftager en vis del af produktionen, sådan noget som $\frac{1}{3}$ for hver af disse to kategorier, medens brunkulsproducenterne selv afsætter $\frac{1}{3}$ til opvarmning af hjemmene. På de vilkår er de parate til at gå i gang med en produktion og mener, at den nok skal kunne gennemføres, og så er der ingen mening i eller ønske om et påbud.

For tørvene gælder det, at hvis tilførslerne af udenlandsk brændsel ikke bliver større end påregnet, mener tørveproducenterne, navnlig de, der ejer de bedste moser, at der vil være mulighed for at afsætte et par millioner tons tørv, og i så fald skulle vi have sikkerhed for at få tilstrækkeligt både til industrien og til opvarmning, selvom vi får en hårdere vinter end den, vi nu har. Der bliver altså ikke tale om noget stort indgreb, men hvis vi ikke havde loven, kunne vi ingen ting foretage os. Der kunne jo tænkes tilfælde, hvor folk ville lægge hindringer i vejen for denne naturlige, meget indskrænkede produktion, og i så fald kunne indgreb blive nødvendige, men jeg tror ikke, det bliver nødvendigt at foretage større indgreb, end jeg her har nævnt.

Jeg kan tilføje, at der i fjor blev givet tilskud til de dårligst stillede brunkulslejer, men dette mener både ministeriet og producenterne er unødvendigt i år, og der sker således faktisk en begyndende afvikling på den rigtige måde, idet de dårligst stillede lejer ophører først med produktionen.

Foss: Jeg vil gerne takke den højtærede minister for det svar, vi har fået, som virker særdeles beroligende på os. Den lille divergens, der var mellem ministeren og mig i går, var forårsaget af, at loven taler om at påbyde produktion, og at konsekvensen heraf jo må være, at staten er pligtig at aftage det, der produceres. Men jeg synes, den forklaring, ministeren her har givet os, er tilfredsstillende, og jeg forstår, at selvom man ikke direkte vil benytte loven, danner den baggrund for de aftaler, ministeren redogjorde for. Jeg takker for ministerens redogørelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.